

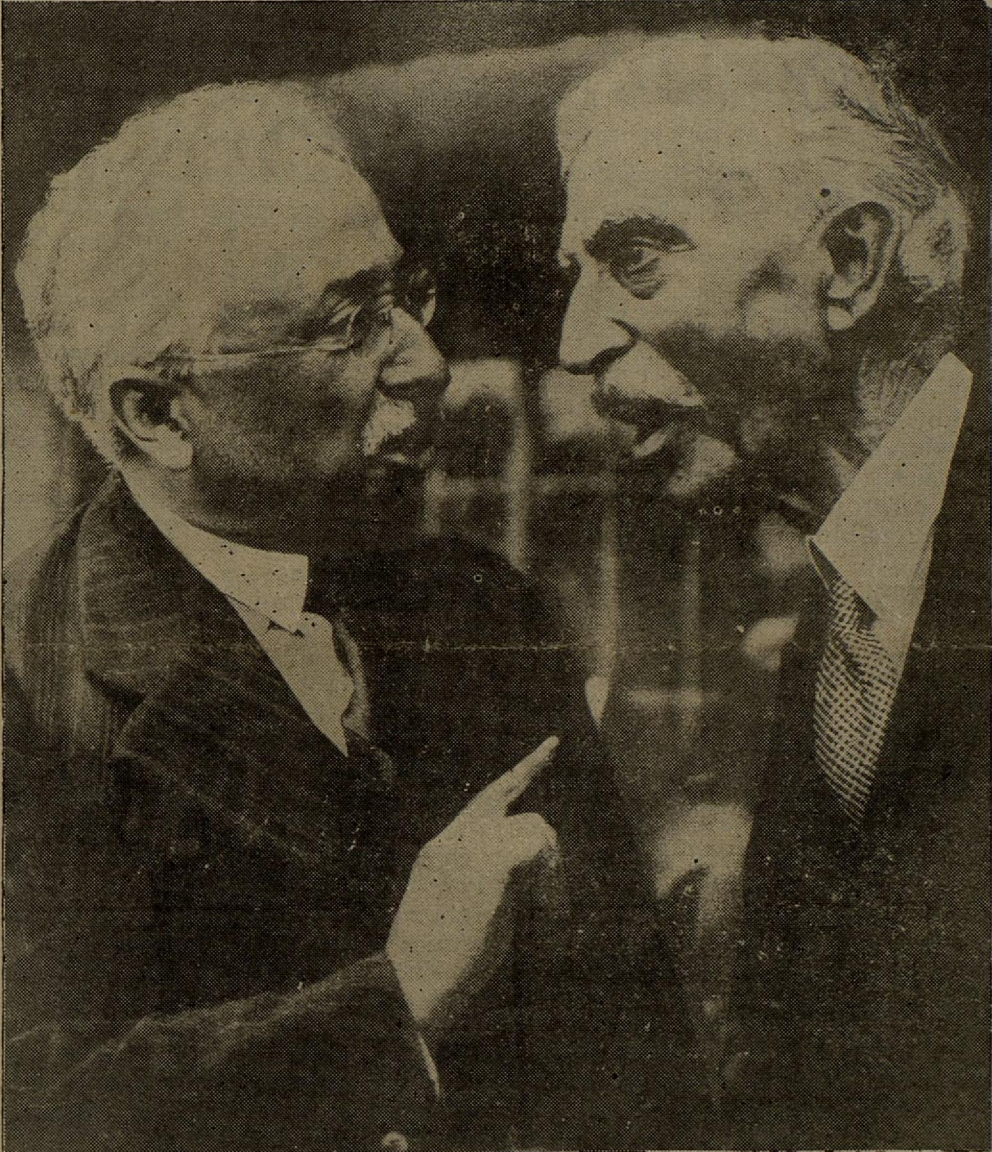
ACCIO

Visca Catalunya!
Visca la Llibertat!

Setmanari d'Esquerra Republicana.
Redacció i Administració: Francesc Lairet, 21

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

D. Niceto Alcalá Zamora
President del govern provisional de la República, avui President de la República Espanyola

D. Francesc Macià Llusa
President provisional de la República de l'Estat Català, avui Generalitat de Catalunya

EFEMERIDES que assenyalen una data memorable grabada amb el foc del goig en el cor de tots els republicans, de tots els amics i enemics de la República i també, fins i tot, íntimament estimada — no per generositat, sinó per egoisme — pels enemics de la llibertat que innegablement passaren hores d'angoixa esportats sota el temor de perdre la hisenda i la vida... del que passarà, puix que llur migradesa d'esperit i visió liliputensa no els deixa veure ni, per tant, creure que la llibertat és igualtat, respecte, justícia, amor; que la llibertat pel seu humanisme és la joia de tots els éssers de la terra, és el que més aprop està de la felicitat que tan atropelladament cerca la Humanitat... Cal comparar l'enyorança de l'ocellet engabiat amb l'alegria del que vola, prop o en cerca de la seva parella, en cerca de l'amor sense el qual no és possible la felicitat.

Anys 1931
ABRIL
14
Dinarts

MIG DIA.—Lluís Companys Aragay i d'altres, proclamen la República a Barcelona.—Francesc Macià proclama la de l'Estat Català, a la Diputació de Barcelona avui Palau de la Generalitat.—Cap a la posta del sol, Alcalá Zamora y companys proclamen l'Espanyola a Madrid

Cal fixar-se que l'ocellet empresonat, neguitós, irritat, en quan se li obra la porta no pensa pas en la venjança sinó en fruir, en viure la llibertat reconquerida que li purifica els pensaments fent-

li oblidar totes les injustícies, tots els agravis rebuts dels seus opressors... Això és el que féu el poble català, el poble espanyol, el 14 D'ABRIL DE 1931, en acabar de rompre les cadenes tallades amb les llimes forjades de la voluntat del poble que rajà dels crisols instal·lats en els col·legis electorals dos dies abans, el 12 d'ABRIL del mateix any. Això és el que féu el nostre poble el que restava d'aquell dia 14 i el següent dia 15, oblidar amb una generositat que el sublimitza tots els rencors, tots els agravis soferts d'un règim opressor que l'havia ensorrat al fons de la incultura, de la ruïna i del descredit, convertint el que, segons els enemics de la llibertat, els enemics del poble, havia d'ésser hores d'expoliació, de lluita aferrissada, de sang i de dol, inenarrable i potser inigualable, en una bellíssima festa cívica, de pau i d'amor, humaníssima.